

Με σκληρή γραμμή κατά της Αγκυρας

Τι ανησυχεί τους «28» της Ε.Ε. για τις τουρκικές προκλήσεις στην κυπριακή ΑΟΖ και πώς υιοθέτησαν τη λογική των «ενταλμάτων σύλληψης» όσων εμπλέκονται στις παράνομες γεωτρήσεις

Του **ΘΑΝΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**
Ανταπόκριση, Βρυξέλλες

Το ρίσκο της οριστικής ρήξης με την Τουρκία αποφάσισαν να πάρουν στις Βρυξέλλες οι «28» της Ε.Ε., βάζοντας στο τραπέζι μέτρα-κυρώσεις παρόμοια με αυτά που έλαβαν κατά της Ρωσίας για την παράνομη εισβολή στην Κριμαία. Οι «28» αποφάσισαν να υιοθετήσουν τη λογική των «ενταλμάτων σύλληψης» κατά μελών και πληρωμάτων όσων εμπλέκονται στις παράνομες γεωτρήσεις, γνωρίζοντας ότι θα αναγκαστούν να επιβάλουν μέτρα κατά κρατικής τουρκικής εταιρείας και κατά συνέπεια του ίδιου του τουρκικού κράτους.

Η επιλογή δεν ήταν εύκολη. Ακόμα και κράτη που, όσον αφορά την Τουρκία, είναι υπέρ της άρσης του καθεστώτος υποψήφιας προς ένταξη στην Ε.Ε. χώρας (κάτι που δεν θέλουν ούτε

να ακούσουν η Αθήνα και η Λευκωσία) εξέφρασαν τις αμφιβολίες τους για τη συγκεκριμένη κίνηση. Οι Ευρωπαίοι διπλωμάτες εκφράζουν την ανησυχία πως έπειτα από την επιβολή αυτών των μέτρων δεν θα υπάρχει γυρισμός. Η Τουρκία θα απομονωθεί και θα καταστεί ανεξέλεγκτη, με απρόβλεπτες συνέπειες. Από την άλλη, όμως, για την Αθήνα και τη Λευκωσία είναι απόλυτα ξεκάθαρο ότι τα μέτρα δεν είναι αυτοσκοπός, όπως ρητά ξεκαθάρισε ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας **Νίκος Αναστασιάδης**. Ο πραγματικός στόχος όλων είναι η επανέναρξη των διαπραγματεύσεων για την επίλυση του Κυπριακού.

«Επιθυμία μας είναι να τερματιστούν οι όποιες παράνομες ενέργειες της Τουρκίας, ώστε να δημιουργηθούν οι συνθήκες επανέναρξης ενός δημιουργικού διαλόγου για εξεύρεση μιας λειτουργικής, διαρκούς και βιώσιμης λύσης του κυπριακού προβλήματος, με αλληλοσεβασμό στις εύλογες ανησυχίες των δύο Κοινοτήτων και στόχο την επικράτηση της ειρήνης, της σταθερότητας και της ευημερίας για το σύνολο του κυπριακού λαού στη βάση πάντα των ψηφισμάτων των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και των αρχών και αξιών της Ε.Ε.», εξήγησε ο Ν. Αναστασιάδης.

Και μπορεί οι Ευρωπαίοι διπλωμάτες να είχαν προετοιμάσει ένα πολύ πιο σύντομο και ήπιο κείμενο στα συμπεράσματα, καθώς όμως αυτό δεν ικανοποιούσε, η κυπριακή αντιπροσωπεία παρουσίασε ένα δικό της κείμενο, εκτενέστερο, με τη συμπερίληψη της φράσης «περί στοχευμένων μέτρων», το οποίο και έγινε

δεκτό ομόφωνα, χωρίς καμία αλλαγή. Οι μόνες αρχικές αντιρρήσεις Γερμανίας και Ολλανδίας είχαν να κάνουν με τον χρόνο κατάθεσης και όχι με την ουσία.

Δύο ήταν τα καθοριστικά επιχειρήματα που έπεισαν τους εταίρους να δεχθούν και το κείμενο και τη σκληρότερη γενικά προσέγγιση προς την Τουρκία:

➤ Μετά τις τουρκικές «φιέστες» με τον απόπλου του «Γιαβούζ», οι εταίροι κατάλαβαν ότι η Τουρκία άλλα λέει μέσω των υπουργών και των διπλωματών της και άλλα πράττει.

➤ Παράλληλα, όμως, κατέρρευσε με κρότο και το επιχείρημα ότι, ως εγγυήτρια δύναμη, η Τουρκία προστατεύει τα δικαιώματα των Τουρκοκυπρίων στα έσοδα από το αέριο.

Ο Πρόεδρος Ν. Αναστασιάδης ενημέρωσε και εξήγησε ότι η τουρκική θέση περί «επιτροπής συνεκμετάλλευσης» έχει εγκαταλειφθεί από την ίδια την Τουρκία και τους Τουρκοκυπρίους εδώ και χρόνια, όταν στο πλαίσιο των συγκλίσεων για την επίλυση του Κυπριακού αποφασίστηκε ότι τα έσοδα και οι εξορύξεις θα είναι ομοσπονδιακή υπόθεση στο πλαίσιο του ενοποιημένου κράτους μετά τη λύση του Κυπριακού, ενώ από σήμερα τυχόν έσοδα θα μπαίνουν ήδη σε κλειστό ταμείο «νορβηγικού τύπου» με το 50% να είναι μόνιμα «παγωμένο» και δεσμευμένο, ώστε η τουρκοκυπριακή κοινότητα να αισθάνεται ασφάλεια σε κάθε περίπτωση. Η Κυπριακή Δημοκρατία ουδέποτε αρνήθηκε ότι η μία από τις δύο κοινότητες πολιτών της δεν θα είχε όφελος και δικαιώματα επί των εσόδων. Σε αυτό το πλαίσιο, η κίνηση της Ε.Ε., ως συνόλου πλέον, αποσκοπεί να αναθερμάνει τη δυναμική για επανέναρξη συνομιλιών με σκοπό την επίλυση του Κυπριακού. Σε αυτό αποβλέπει η διασύνδεση κάθε πτυχής πλέον των ευρωτουρκικών σχέσεων (κεφάλαια, τελωνειακή ένωση, κονδύλια) με την εξομάλυνση των σχέσεων Τουρκίας - Κυπριακής Δημοκρατίας.

Υπό αυτή την έννοια, η Λευκωσία εκφράζει πλήρη ικανοποίηση για το αποτέλεσμα.

Οι κίνδυνοι

Στην πράξη, η Κομισιόν και η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) θα πρέπει να παρουσιάσουν τα πρώτα τους νομικά κείμενα, στη βάση της εντολής του Συμβουλίου, ως τις 15 Ιουλίου, ανάλογα με τις εξελίξεις. Προς το παρόν, διπλωμάτες που ενημέρωσαν τη Realnews εξηγούν ότι, ακόμα και όταν παρουσιαστούν μέτρα κατά προσώπων και εταιρειών, θα είναι δύσκολο να συγκεντρώσουν ομοφωνία ως προς την εφαρμογή τους. Ταυτόχρονα, για την Τουρκία ελλοχεύει ο κίνδυνος να ενισχυθεί η τάση για άρση του καθεστώτος υποψήφιας προς ένταξη στην Ε.Ε. χώρας (κάτι που επίσης απαιτεί ομοφωνία), με αποτέλεσμα ένα προσωρινό τέλμα. Πίσω από αυτή την τάση βρίσκονται και η Γαλλία (πολύ επιθετικά) και η Γερμανία (πιο συγκρατημένα), για εσωτερικούς πολιτικούς λόγους. Η επιλογή του επόμενου προέδρου της Κομισιόν θα παίξει εξίσου καθοριστικό ρόλο. Είναι άλλο να εκλεγεί κάποιος με δεδομένη «αντιτουρκική» στάση (με τον οποίο δύσκολα θα διαπραγματευτεί η Αγκυρα και ακόμα πιο δύσκολα θα μπορέσει να παίξει διαμεσολαβητικό ρόλο για επανέναρξη των διαπραγματεύσεων για επίλυση του Κυπριακού) και άλλο να επιλεγεί ένα «πιο διπλωματικό πρόσωπο», που έχει εμπειρία σε μακροχρόνιες, πολύπλοκες και δύσκολες διαπραγματεύσεις. Σε κάθε περίπτωση, το Κυπριακό και όχι οι καθημερινές κινήσεις αποτελούν τον καταλύτη, ενώ θα πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια ώστε να αποφευχθεί νέο αδιέξοδο που θα αυξήσει τον κίνδυνο της διχοτόμησης - της απαράδεκτης λύσης των δύο κρατών, με αρνητικές συνέπειες παγκοσμίως, όχι πια για την ΑΟΖ, αλλά για την ίδια την Κυπριακή Δημοκρατία, όπως εξηγούν διπλωμάτες.

mpog@realnews.gr

η άποψη
του **ΝΙΚΟΥ**
ΜΠΟΓΙΟΠΟΥΛΟΥ

Οι «σύμμαχοι»

ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ της Κριμαίας, προ πενταετίας, οι ΗΠΑ και η Ε.Ε., εν ριπή οφθαλμού και στο όνομα του διεθνούς δικαίου, προχώρησαν σε επιβολή σωρείας οικονομικών μέτρων κατά της Ρωσίας, τα οποία, μάλιστα, παρατείνονται ανά εξάμηνο σε επίπεδο Ε.Ε. Όταν ΗΠΑ και Ε.Ε. θέλουν να στηρίξουν πραξικοπήματα, όπως το πρόσφατο στη Βενεζουέλα, σπεύδουν να επιβάλουν κυρώσεις κατά του Καρακάς σε χρόνο dt. Ας συγκρίνει κανείς αυτή την τακτική των φίλων, των εταίρων και συμμάχων μας με την άλλη τακτική τους. Αυτή που ακολουθούν απέναντι στην Τουρκία. Δηλαδή, απέναντι σε ένα κράτος που εδώ και 45 χρόνια έχει εισβάλει και κατέχει το 40% του εδάφους της Κύπρου - δηλαδή πόσο μεγαλύτερη παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου να υπάρξει;

Εντούτοις, με αφορμή τις εξελίξεις του τελευταίου διαστήματος, οι εγχώριες δυνάμεις του ευρωατλαντισμού έχουν επιδοθεί σε ένα ντελίριο αναγόρευσης των «συμ-

μάχων» τους σε τάχα μου «εγγυητές» της ασφάλειας της Ελλάδας. Οι «εγγυητές» είναι αυτοί που το 1955 παρακολουθούσαν τη σφαγή των Ελλήνων στην Κωνσταντινούπολη. Που το 1974 στήριζαν τον «Ατίλα» στην Κύπρο. Που το 1976 και το 1987 παρακολουθούσαν το «Χόρα/Σισμίκ» να σουλατσάρε στο Αιγαίο. Που από το 1996 στα Ιμια και από το 1997 με τη συμφωνία της Μαδρίτης λειτουργούν ως υποβολείς των «νόμιμων και ζωτικών συμφερόντων» της Τουρκίας στο Αιγαίο.

Για όλα τα παραπάνω η Ε.Ε. έχει ξεχειλίσει από... αλληλεγγύη προς τη χώρα μας με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που το πράττουν οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ. Εκτός αν πιστεύει κανείς ότι το θαλάσσιο «ιππικό» των ΗΠΑ στην ανατολική Μεσόγειο έχει έγνοια τα ελληνικά και κυπριακά κυριαρχικά δικαιώματα και όχι τα επιχειρηματικά «δικαιώματα» της Εκκοπ Mobil, που μόνο μύωπας θα έβλεπε ότι αυτά τα δύο ταυτίζονται.